

Nội dung bài viết

1. [Viết đoạn văn khoảng 150 đến 200 chữ kể về kỉ niệm với một người thân mà em xem là điểm tựa](#)

Viết đoạn văn khoảng 150 đến 200 chữ kể về kỉ niệm với một người thân mà em xem là điểm tựa

Bài văn mẫu 1:

Mỗi kỉ niệm đều để lại trong tôi những ấn tượng sâu sắc. Tôi vẫn còn nhớ mãi về kỉ niệm về một lần tôi đã trốn học cùng với nhóm bạn ra ngoài chơi điện tử. Hôm đó, trong giờ sinh hoạt, cô giáo chủ nhiệm yêu cầu cả lớp tự quản do cô phải đi họp. Hùng đã rủ tôi trốn ra ngoài cổng trường chơi điện tử. Nhưng cô giáo đã phát hiện ra. Cô đã nhắc nhở chúng tôi trước cả lớp. Cô còn nói rằng sẽ đến gặp phụ huynh để trao đổi vào cuối tuần. Điều đó khiến tôi cảm thấy rất lo lắng. Bố của tôi rất nghiêm khắc và khó tính. Cuối tuần, cô đã đến nhà nhưng chỉ có mẹ ở nhà, còn bố tôi đã đi công tác. Cô nói chuyện với mẹ khoảng một tiếng rồi ra về. Tôi ngồi trên phòng, thở phào nhẹ nhõm vì bố không có nhà, nhưng cũng rất lo lắng. Sau khi cô ra về, mẹ đã gọi tôi lại để trò chuyện. Trái với thái độ nhẹ nhàng của mẹ, tôi đã tỏ ra khó chịu, còn cãi lại mẹ. Khi nghe những lời tôi nói, mẹ chỉ im lặng. Tôi thấy ánh mắt của mẹ buồn bã. Mấy ngày sau, bố đi công tác về. Một hôm, tôi đi học về thì nhìn thấy một bức thư trên bàn. Tôi mở thư - một dòng chữ quen thuộc của bố hiện ra. Những lời bố viết khiến tôi cảm thấy vô cùng xúc động. Tôi nhận ra những điều mà mẹ hy sinh cho mình thật lớn lao. Và tôi cảm thấy ân hận vô cùng về những lời nói vô lễ lúc đó. Buổi tối hôm đó, sau khi ăn cơm xong, tôi đã đề nghị được giúp mẹ rửa bát. Sau đó, khi bố mẹ ngồi xem vô tuyến ở phòng khách. Tôi đã nói lời xin lỗi với bố mẹ. Lúc đầu, bố mẹ rất ngạc nhiên. Nhưng sau đó, tôi cảm nhận được bố mẹ đã rất xúc động. Cả hai cùng nói: “Không sao đâu, con biết nhận lỗi là tốt rồi!”. Tôi ôm chầm lấy bố mẹ của mình. Nước mắt rơi lúc này mà không biết. Quả thật, gia đình luôn yêu thương chúng ta vô điều kiện. Những người thân sẽ bao dung, dạy dỗ cho mỗi người những bài học quý giá. Kỉ niệm này đối với tôi thật ý nghĩa biết bao.

Dấu ngoặc kép: Cả hai cùng nói: “Không sao đâu, con biết nhận lỗi là tốt rồi!”

Bài văn mẫu 2:

Trong gia đình, anh trai là người mà tôi thân thiết nhất. Còn nhớ lúc bé, một lần tôi bị các bạn trong xóm bắt nạt. Lúc đó, tôi chỉ biết chạy về nhà ngồi một góc và khóc lóc. Anh trai liền đến hỏi han, còn giúp tôi “trả thù” nhóm bạn. Từ đó, anh đã trở thành một điểm tựa vững chắc của tôi. Tuổi thơ của tôi thật hạnh phúc khi được trải qua cùng với anh trai. Những khi rảnh rỗi, anh thường đưa tôi đi ra đồng thả diều, câu cá, bắt ếch... Anh còn dạy tôi học võ nữa. Anh bảo con gái phải biết tự bảo vệ

bản thân mình. Biết bao nhiêu là kỉ niệm đẹp đẽ như vừa mới xảy ra thôi. Những năm anh học đại học, phải xa nhà thường xuyên, tôi thấy rất nhớ anh. Những lúc anh nấu cơm đỡ tôi ăn khi tôi bị ốm còn bố mẹ bận công chuyện, những lần anh giảng bài cho tôi khi gặp phải bài toán học búa... Những kỉ niệm thật đẹp biết bao! Tôi rất yêu quý anh trai của mình.

Dấu ngoặc kép: Anh trai liền đến hỏi han, còn giúp tôi “trả thù” nhóm bạn. Từ đó, anh đã trở thành một điểm tựa vững chắc của tôi.

Bài văn mẫu 3:

Trong gia đình mình, có lẽ người gần nhất chính là ông nội của tôi. Ông rất yêu thích công việc trồng cây nên vườn nhà lúc nào cũng đầy những cây trái. Khu vườn được ông chăm sóc nên cây cối quanh năm đều xanh tốt. Những cây ăn quả đã cho trái ngọt không biết bao nhiêu mùa. Sau khi làm xong những công việc vặt trong nhà, ông thường ra vườn chăm sóc cây cối. Lúc đó, tôi lại chạy theo ông để đòi được giúp ông tưới tẩm cho cây cối trong vườn. Ông đã dạy tôi phải chăm chút cây cối một cách nâng niu, cẩn thận. Như vậy, đến mùa, cây cối mới ra hoa kết trái, chúng tôi mới được hưởng hoa thơm quả ngọt. Có thể nói, nhờ có ông mà tôi đã trở thành “người làm vườn tài ba”. Không chỉ vậy, tôi còn được nghe ông kể rất nhiều câu chuyện hay về cuộc sống. Đó là những bài học bổ ích giúp tôi sống tốt hơn mỗi ngày. Với tôi, ông nội là một người rất tuyệt vời.

Dấu ngoặc kép: Có thể nói, nhờ có ông mà tôi đã trở thành “người làm vườn tài ba”.

Bài văn mẫu 4:

Tết năm nay, em cùng với bố đi chợ hoa xuân. Đây là lần đầu tiên, em được đi chợ hoa. Theo lời bố kể, từ hai mươi lăm đến ba mươi tết, khi ra đường là đã thấy các hàng bán hoa. Chợ hoa ngày cuối năm nhộn nhịp và náo nhiệt không kém các khu chợ ẩm thực Tết. Các loại hoa được bày bán rất đa dạng. Hoa hồng, hoa cúc, hoa vi-ô-lét, hoa lan, hoa đơn, hoa thược dược... Người bán hồ hởi mời chào khách mua hoa: “Chị ơi, mua hoa đào đi!”, “Anh ơi, mua cây quất về chơi Tết này!”... Còn người mua vừa chiêm ngưỡng những đóa hoa đẹp nhất vừa đắn đo lựa chọn những bó hoa đủ mọi sắc màu. Bố đã chọn được một cây quất, một cây đào rất đẹp về để chơi Tết. Bố còn mua cho tôi một chậu hoa đồng tiền nữa. Đây là loài hoa mà tôi yêu thích nhất. Hai bố con ra về mà cảm thấy thật háo hức và vui vẻ.

Dấu ngoặc kép: Người bán hồ hởi mời chào khách mua hoa: “Chị ơi, mua hoa đào đi!”, “Anh ơi, mua cây quất về chơi Tết này!”...

Bài văn mẫu 5:

Bà ngoại là người mà em rất yêu mến và kính trọng. Năm nay, bà đã sáu mươi tư tuổi. Dáng người của bà thanh mảnh. Khuôn mặt trái xoan đã in hẳn dấu vết của thời gian. Mái tóc dài của bà giờ đã điểm những sợi tóc trắng. Nhưng với em, bà vẫn còn xinh đẹp lắm. Em vẫn còn nhớ những kỉ niệm về bà. Khi con nhỏ, bố mẹ em thường xuyên bận công việc. Bà ngoại chính là người chăm sóc em từ cái ăn đến giấc ngủ. Tối đến, em thường nằm ngủ cùng bà, để được nghe bà kể chuyện. Giọng kể của bà thật dịu dàng, hấp dẫn. Những câu chuyện cổ tích mà bà kể đến bây giờ em vẫn còn nhớ mãi. Câu chuyện về cô Tấm hiền lành, chàng Thạch Sanh dũng cảm hay cậu bé thông minh. Cả lời hát ru thật ngọt ngào của bà đã đưa em vào giấc ngủ: “ Con cò mà đi ăn đêm/Đậu phải cành mềm lộn cổ xuống ao... ”. Nhờ có bà, tuổi thơ của em đã thật hạnh phúc. Em rất yêu mến và kính trọng bà ngoại của mình.

Dấu ngoặc kép: Cả lời hát ru thật ngọt ngào của bà đã đưa em vào giấc ngủ: “ Con cò mà đi ăn đêm/Đậu phải cành mềm lộn cổ xuống ao... ”.

Bài văn mẫu 6:

Em rất yêu thương và kính trọng bố của mình. Năm nay, bố bốn mươi tư tuổi. Công việc của bố là một hướng dẫn viên du lịch. Bởi vậy, bố thường xuyên phải đi công tác xa nhà. Sau mỗi chuyến đi, bố đều mang về cho em những món quà từ những miền đất mà bố đã từng đi qua. Không chỉ vậy, bố còn kể cho em nghe rất nhiều câu chuyện thú vị mà bố đã được chứng kiến. Qua mỗi câu chuyện, bố lại nhắc nhở em về một bài học ý nghĩa. Tất cả những điều đó đã trở thành hành trang quý giá cho em trong cuộc sống. Em mong rằng tương lai có thể trở thành một hướng dẫn viên du lịch để được đi đến nhiều nơi, giống như bố vậy. Dù bận rộn, nhưng mỗi khi được ở nhà, bố luôn giúp đỡ mẹ công việc nhà. Em thường nói đùa rằng bố chính là “siêu nhân” của riêng mẹ. Với em, bố chính là một điểm tựa tinh thần vững chắc. Em rất yêu thương và kính trọng người bố của mình.

Dấu ngoặc kép: Em thường nói đùa rằng bố chính là “siêu nhân” của riêng mẹ.

Bài văn mẫu 7:

Trong gia đình, chị gái là người gắn bó và thân thiết nhất với em. Bởi vậy, em và chị đã có rất nhiều kỉ niệm với nhau. Chủ nhật tuần trước, em cùng với chị Thu đã có một chuyến tham quan ở Bảo tàng Dân tộc học Việt Nam. Hai chị em đã bắt xe buýt mất khoảng một tiếng để đến bảo tàng. Khi bước qua cổng bảo tàng, em nhìn thấy một khối nhà mái vòm rất lớn. Phía trên có in một dòng chữ bằng đá rất nổi bật: “Bảo tàng Dân tộc học Việt Nam”. Chị Thu đã đi mua vé cho hai chị em. Sau đó, chúng em đã đi tham quan bảo tàng theo sơ đồ hướng dẫn. Đến mỗi điểm tham quan, em lại được nghe chị kể rất nhiều câu chuyện thú vị. Em thậm chí ngỡ như chị giống như “một cuốn sách”, am hiểu nhiều kiến thức trong cuộc sống. Sau đó, em và chị

còn chụp được nhiều bức ảnh đẹp. Chuyến đi đã giúp em và chị Thu thêm gắn bó và thân thiết hơn.

Dấu ngoặc kép: Em thẫn thờ ngỡ ngàng mộ chị giống như “một cuốn sách”, am hiểu nhiều kiến thức trong cuộc sống.

Bài văn mẫu 8:

Những kỉ niệm với người thân thật đáng trân trọng. Đến bây giờ, em vẫn còn nhớ kỉ niệm đẹp về buổi đầu tiên đi học. Ngày hôm đó, mẹ chính là người đã đưa em tới trường. Buổi sáng, em thức dậy thật sớm. Quần áo, đồ dùng học tập đều được mẹ chuẩn bị trước. Ăn sáng xong, mẹ đưa em đến trường. Trên đường đi, em cảm thấy vừa háo hức, vừa hồi hộp. Khoảng mười lăm phút sau, em đã đến trường. Hiện ra trước mắt em là ngôi trường Tiểu học thân yêu. Nó đúng với những lời mẹ đã miêu tả trước đó. Ngôi trường đã được xây dựng khá lâu, nhưng vẫn còn rất khang trang. Cổng trường được sơn màu đỏ tươi. Phía trên có một tấm biển ghi: “Trường Tiểu học Ban Mai”. Bên trong trường có ba dãy nhà. Mỗi dãy có ba tầng, được sơn màu vàng. Trong các phòng học có đầy đủ bàn ghế, quạt trần, bảng đen. Mỗi phòng có một cửa ra vào và hai cửa sổ. Phía sau dãy nhà hiệu bộ là sân bóng và nhà thể chất. Từ cổng trường đi vào bên trái là nhà để xe. Mẹ gửi xe máy ở nhà xe, rồi dắt em vào trong trường. Trên sân trường có rất nhiều học sinh và phụ huynh. Mẹ đưa em đến phòng học số 10. Cô giáo đã đứng chờ ở cửa lớp, đón em bằng một nụ cười dịu dàng. Em lo lắng nép sau lưng mẹ. Nhưng mẹ đã động viên em, giúp em thêm tự tin để bước vào lớp. Em vẫn còn nhớ ánh mắt trìu mến và giọng nói dịu dàng của mẹ: “Mạnh mẽ lên bé con!”. Ngày hôm đó, em đã được làm quen với cô giáo và nhiều người bạn. Kỉ niệm của buổi đầu đến trường thật đẹp. Em thẫn thờ biết ơn mẹ thật nhiều.

Dấu ngoặc kép: Em vẫn còn nhớ ánh mắt trìu mến và giọng nói dịu dàng của mẹ: “Mạnh mẽ lên bé con!”.

Bài văn mẫu 9:

Tôi có rất nhiều kỉ niệm tuyệt vời với mẹ, nhưng kỉ niệm đáng nhớ nhất là vào dịp 20 - 10 năm nay. Tôi và bố đã bắt tay “hợp tác” để chuẩn bị cho mẹ một món quà thật bất ngờ. Hôm đó là thứ bảy, nhưng mẹ vẫn có tiết dạy ở trường. Tôi và bố đã đi chợ thật sớm, sau đó về nhà nấu những món ăn mà mẹ thích. Sau hơn một tiếng đồng hồ bận rộn trong căn bếp của mẹ. Bố con tôi đã hoàn thành những món ăn mà mẹ thích: sườn xào chua ngọt, canh cá nấu chua, măng kho tương... Một bàn ăn hấp dẫn đã được sắp xếp đâu vào đây. Ở giữa bàn còn là một lọ hoa do chính tay tôi tự cắm nữa. Tuy không được đẹp bằng mẹ cắm nhưng tôi tin chắc nếu mẹ biết là do cô con gái rườy tự tay cắm tặng, thì sẽ cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Khi mẹ về đến nhà, bố đã đứng ở cửa để chờ tặng hoa cho mẹ. Mẹ rất xúc động khi nhận được bó hoa. Đặc biệt

là lúc vào phòng bếp, mẹ đã rất ngạc nhiên khi nhìn thấy một bàn ăn đẹp mắt. Khi được biết những món ăn trên bàn là do bố con tôi đã chuẩn bị cả một buổi sáng, mẹ nói rằng cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Chúng tôi cùng nhau ăn cơm thật vui vẻ, mẹ còn khen các món ăn rất ngon. Ngày hôm đó quả thật vô cùng ý nghĩa với cả gia đình tôi.

Dấu ngoặc kép: Tôi và bố đã “hợp tác” để chuẩn bị cho mẹ một món quà thật bất ngờ.

Bài văn mẫu 10:

Mẹ là người mà tôi yêu thương nhất trong gia đình. Tôi đã có rất nhiều kỉ niệm đẹp về mẹ. Nhưng tôi nhớ nhất kỉ niệm về ngày đầu tiên đi học. Tối hôm trước, mẹ giúp tôi chuẩn bị đầy đủ quần áo, sách vở. Sáng hôm sau, mẹ đã đánh thức tôi dậy rất sớm. Sau đó, tôi còn được ăn bữa sáng rất ngon do mẹ chuẩn bị. Đúng bảy giờ, mẹ đưa tôi đến trường. Cảnh vật hai bên đường đã quen thuộc mà hôm nay sao thật khác. Khi đến trường, mẹ đã dắt tôi vào lớp học. Tôi lo lắng nép sau lưng mẹ. Chính mẹ đã động viên để tôi đã tự tin bước vào lớp học. Tôi vẫn còn nhớ mãi lời mẹ nói: “Mạnh mẽ lên bé con!”. Chiều về, mẹ đến đón tôi rất sớm. Trên đường về, tôi ríu rít kể cho mẹ nghe những việc đã xảy ra trong buổi học đầu tiên. Kỉ niệm về ngày khai trường đầu tiên thật đẹp đẽ. Đó là hành trang giúp tôi vững bước trên con đường sắp tới. Đối với tôi, mẹ giống như một điểm tựa tinh thần vậy.

Dấu ngoặc kép: Chính mẹ đã động viên để tôi đã tự tin bước vào lớp học. Tôi vẫn còn nhớ mãi lời mẹ nói: “Mạnh mẽ lên bé con!”.

Bài văn mẫu 11:

Trong gia đình, mẹ là người mà em yêu thương nhất. Em đã có rất nhiều kỉ niệm đẹp đẽ cùng với mẹ. Nhưng kỉ niệm về ngày đầu tiên đi học khiến em cảm thấy nhớ nhất. Tối hôm trước, mẹ đã giúp em chuẩn bị sách vở, quần áo. Còn em chỉ cần đi ngủ thật sớm. Sáng hôm sau, em thức dậy từ lúc sáu giờ ba mươi phút sáng. Sau đó, em đánh răng rửa mặt, ăn sáng rồi mặc bộ đồng phục mới. Đúng bảy giờ, mẹ đưa em đến trường bằng xe máy. Trên đường đi, em cảm thấy vừa hân hoan vừa lo lắng. Hôm nay, ngôi trường Tiểu học thật đẹp đẽ. Mẹ đưa em vào lớp học. Cô giáo đứng ở cửa lớp để đón chúng em. Em lo lắng nép sau lưng của mẹ. Nhưng mẹ đã nắm tay, mỉm cười động viên. Em còn nhớ như in câu nói của mẹ: “Mạnh mẽ lên bé con của mẹ. Chỉ một lát nữa thôi, con sẽ bước vào một thế giới mới”. Nhờ có vậy, em đã can đảm bước vào lớp học cùng cô giáo. Đối với em, mẹ chính là một điểm tựa tinh thần thật vững chắc.

Dấu ngoặc kép: Em còn nhớ như in câu nói của mẹ: “Mạnh mẽ lên bé con của mẹ. Chỉ một lát nữa thôi, con sẽ bước vào một thế giới mới”.

Bài văn mẫu 12:

Kỉ niệm đáng nhớ nhất của em là về ngày đầu tiên đi học. Tối hôm trước, mẹ đã giúp em chuẩn bị mọi thứ đầy đủ. Còn em chỉ cần đi ngủ thật sớm để ngày mai thức dậy đúng giờ. Sáng hôm sau, em thức dậy vào lúc sáu giờ. Em đánh răng rửa mặt, ăn sáng và mặc bộ đồng phục mới. Đúng bảy giờ, mẹ đã đưa em đến trường bằng chiếc xe máy cũ. Trên đường đi, em cảm thấy vừa hân hoan, vừa lo lắng. Chẳng bao lâu, ngôi trường Tiểu học đã hiện ra trước mắt. Từ phía ngoài đường nhìn vào đã thấy chiếc cổng trường rất to, phía trên cao là bảng tên trường. Đi sâu vào bên trong sẽ nhìn thấy sân trường rất rộng rãi, được đổ bê tông phẳng lì. Mẹ đưa em đến phòng học đã có cô giáo đứng chờ. Em nép phía sau lưng mẹ mà không dám bước vào. Mẹ đã ân cần động viên em. Đến bây giờ, em vẫn còn nhớ lời mẹ nói: “Đi đi con, một chân trời mới đang chờ con ở phía trước”. Giọng nói nhẹ nhàng, cùng ánh mắt trìu mến của mẹ đã tiếp cho em một nguồn động lực to lớn. Em nghe lời mẹ bước vào lớp cùng cô giáo. Buổi học đầu tiên rất vui vẻ, thú vị. Em đã quen được rất nhiều bạn mới. Đến chiều về, em đã kể lại cho mẹ nghe về buổi học. Em cảm thấy thật hạnh phúc vì đã có mẹ ở bên vào một ngày đặc biệt.

Dấu ngoặc kép: Đến bây giờ, em vẫn còn nhớ lời mẹ nói: “Đi đi con, một chân trời mới đang chờ con ở phía trước”.

Bài văn mẫu 13:

Nghỉ hè năm nay, em được về quê ngoại chơi. Em đã có nhiều kỉ niệm đẹp đẽ bên bà ngoại - người thân mà em rất yêu mến. Đúng sáu giờ ba mươi phút, xe bắt đầu xuất phát. Gần trưa, xe mới đến nơi. Em xuống xe, rồi đi bộ theo con đường làng về nhà bà ngoại. Từ xa, em đã thấy bà ngoại đứng đón ở ngoài cổng. Em háo hức chạy đến ôm lấy bà. Hai bà cháu vừa đi vừa trò chuyện vui vẻ. Bà hỏi han chuyện học hành, bài vở của em. Buổi trưa, em được thưởng thức rất nhiều món ngon do bà nấu. Tối hôm đó, hai bà cháu ra ngoài sân ngồi hóng mát. Em được nghe bà ngoại kể chuyện. Những truyện cổ tích em đã đọc trong sách biết bao lần. Nhưng khi nghe bà kể lại thấy thật thú vị, mới lạ. Chuyện về cô Tấm ở hiền gặp lành, chuyện chàng Thạch Sanh dũng cảm hay chuyện về cậu bé thông minh đã giúp được nhà vua. Giọng kể của bà nhẹ nhàng, miệng bà vẫn còn thoảng hương trà. Hình ảnh bà lúc này giống như “bà tiên” trong các truyện cổ tích vậy. Giây phút đó, em cảm thấy yêu bà ngoại của mình biết bao nhiêu.

Dấu ngoặc kép: Hình ảnh bà lúc này giống như “bà tiên” trong các truyện cổ tích vậy.

Trên đây là tổng hợp 13 mẫu đoạn văn khoảng 150 đến 200 chữ kể về kỉ niệm với một người thân mà em xem là điểm tựa tuyệt vời nhất, cảm ơn đã theo dõi bài viết của chúng tôi!

